

Životopisný scenár manželov Alvirovcov

Herci:

Tomás - manžel a otec rodiny

Paquita - manželka a matka rodiny

1. dcéra
2. dcéra
3. dcéra
4. dcéra
5. dcéra
6. dcéra

1. syn

2. syn

José Mária - malý chlapec, najstarší syn, ktorý zomrie vo veku 5 rokov

Anjel

hostia - manželský pár

kamarátka

Rekvizity:

krásna darčeková krabica s vrchnákom a mašľou, kostým pre anjela - alba, svätožiara, stôl, stoličky, ruža (na úvodné zásnuby), klobúk (pre Thomasa), sako alebo kabát pre Paquitu), Do krabice: sviečka, zápalky, bábätko v perinke, kytica kvetov, zabalený koláčik v šatke, váza na kvety, veľký ruženec)

biela miništrantská alba pre malého synčeka Josého Mária, handrička na utieranie stola, ktorá môže byť zároveň aj prestieradlom na stoličku pre Paquitu a následne materiálom na štrikovanie, ihlice na štrikovanie, vysvedčenie

Dej sa odohráva akoby na dvoch pódioch naraz. Prvé tvorí hlavný priestor na zameranie pozornosti. Na bočnom pódii v polkruhu sedia deti manželov Alvirovcov, ktoré rozprávajú dej.

Úvodná scéna začína príchodom anjela, ktorý do prednej časti pódia položí veľkú nádhernú darčekovú krabicu s vrchnákom (môže byť ozdobená nejakou mašľou, ale tak, aby sa dal vrchnák ľahko odkryť). Je fajn, ak celé dejstvo je s hudobným podmazom, aby sa dotvorila atmosféra deja.

ALVÍROVCI

(Hudobný podmaz)

(Na scéne sú pripravené dve stoličky cca na 1,5m. vzdialené od seba. Prichádza anjel s krabicou a položí ju do prednej časti hlavného pódia a hovorí:)

(Anjel) "Každý život je darom, a je nás čo s ním urobíme..."

(2. dcéra) Písal sa rok 1994 a bol to práve 29. august, keď si Pán povolal do neba vzácnu ženu, manželku a matku deviatich detí Paquitu Domínguez Susín. Spolu s manželom Tomásom Alvirom sú v procese svätorečenia. Pochádzajú zo Španielska. Prosme ich dnes o špeciálny príhovor pre naše rodiny a započúvajte sa do ich príbehu, ktorý Vám prerozprávajú ich deti...

(2. syn) Môj otec Tomás Alvira - sa narodil vo Villanueva de Gállego v r. 1906; Študoval na univerzite v Zaragoze, neskôr získal doktorát z chémie, bol tiež výskumným pracovníkom a profesorom na Inštitúte prírodných vied v Madride.

(1. dcéra) Naša mama Paquita - sa narodila v Borau v r. 1912. Mala len dva roky, keď jej zomrel otec a mama sa starala o päť detí. Bola veľmi inteligentná, no na to, aby mohla študovať, musela sa uskromniť celá rodina - všetci jej to priali. Po ukončení magisterského štúdia sa z nej stala vynikajúca učiteľka.

(5. dcéra) Prvýkrát sa stretli na školskom výlete. Otec mal 20 rokov, už bol z neho učiteľ, mama bola študentkou, mala vtedy len 14, no svojim správaním tak očarila otca, že keď sa po nejakom čase ich cesty opäť stretli, začali spolu tráviť viac času a zasnúbili sa. Sviatosť manželstva si vyslúžili 16. júna 1939 v kostole San Gil v Zaragoze.

(1. syn) Obaja sa stali členmi Opus Dei. Verní duchu spoločenstva nám i mnohým ďalším ľuďom odovzdali príklad kresťanského života. Slovom svätého Josemaríu Escrivá de Balaguer, dokázali v rodine vytvoriť „šťastný a svetlom naplnený domov“. (*zápalky a sviečka, bábika*) **(anjel)** Z ich manželstva vzišlo 9 detí. Prinášali im radosti i starosti, no veľkou bolesťou bola pre nich smrť najstaršieho synčeka **Josého Maríu**, ktorý zomrel vo veku piatich rokov.

(3. dcéra) Vždy sa usilovali naplno žiť sviatosť manželstva. Vo veľkej vzájomnej láske sa darovali jeden druhému. Bola to Božia láska, ktorá ich nútila neustále premýšľať, ako druhého urobiť šťastným. Zjavné to bolo zo spôsobu, ako sa na seba pozerali, ako sa spolu rozprávali a ako na seba čakali.”

(1. syn) “Otec skladal mame komplimenty a posielal jej kvety, kedykoľvek niečo oslavovali, a každé výročie bolo príležitosťou, aby jej preukázal lásku. A mama sa k otcovi nesprávala inak.”

(6. dcéra) “Prišli sme si, aby sme boli ako oni, zamilovaní... Ich vzájomná láska ustavične rástla.”

(5. dcéra) V ťažkostiach i radoostiach **vedeli vnímať pozitívnu stránku života**, bohatého na dary, ktoré im dával Boh. (*darček*)

(Thomas) Chceme vám odovzdať rady pre šťastné manželstvo

(Paquita) 1. **Majte túžbu milovať**

(2. dcéra) Áno, rodičia vytrvali v túžbe navzájom sa milovať až do konca života. Napriek tomu, že čas plynul, cítili rovnakú túžbu ako v deň svojej svadby a ich láska neustále rástla. Nekonali veľké činy, iba malé gestá, ktoré prezrádzali ich lásku.

(4. dcéra) Jeden deň v týždni prichádzal otec domov z práce o niečo skôr a vzal mamu von, zvyčajne do divadla, ktoré mali obaja radi, alebo do kina či na večeru, zatiaľ čo nás strážila teta. Takto mali príležitosť byť spolu sami, ktorú si nenechali ujsť.“ (prechádzanie sa...pozeranie hviezd)

(Thomas) 2. Buďte pozorní k druhým

(5. dcéra) Vždy boli pozorní voči druhým. Napríklad, vždy mi otvorili dvere, keď som prichádzala domov. Mama dávala každému dieťaťu bozk, keď odchádzala alebo prišla domov.

(1. syn) Otec každému z nás venoval čas, netajil sa tým, že je na nás hrdý.“ **(2. syn)**

Paquita: 3. Učte vlastným príkladom

(3. dcéra) “Vraveli, že pre výchovu je dôležitá atmosféra, v ktorej sa uskutočňuje dobrý vlastný príklad... Tak nám odovzdali aj vieru. Videli sme ich chodiť na svätú omšu a zbožne ju prežívať... Ukázali nám, čo znamená Božia láska gestami lásky a skrytými obetami. Bolo to nákazlivé...”

(Thomas) 4. Učte deti ako sa majú milovať navzájom

(6. dcéra) Mali veľký dar naučiť nás milovať, všetko bolo preniknuté duchom lásky, dôvery a jednoty... Cítili sme sa prirodzene...

(Paquita) 5. Prijímajte slabosti s veľkým srdcom

(2. syn) Otec nás nerád napomínal, no chápal, že ak by tak nerobil, len by nám ublížil. A keď nás karhal, tak bez toho, aby nás urážal. Keď nás rodičia museli napomenúť, spravili to jednotlivo a v súkromí, aby nás neponížili pred ostatnými, veľmi citlivo a taktným spôsobom, že sme napokon odišli povzbudení.“ Aj otcovi študenti si uvedomovali, že mu na nich záleží, cítili sa milovaní a boli mu za to vďační.“ **(1. syn)**

(Thomas) 6. Pestujte priateľstvá

(1. dcéra) Moji rodičia mali veľa priateľov... Často pozývali aj našich kamarátov k nám domov, aby ich spoznali. Vedeli, že dobrá výchova a vzdelanie, ktoré nám odovzdali, by mohli byť zničené zlými priateľstvami... Chránili nás pred nimi. (kamarátka)

(Paquita) 7. Rešpektujte slobodu

(1. syn) Rodičia mali vždy veľkú úctu k našej slobode. Nikdy nás netlačili do žiadneho rozhodnutia. Napríklad, hoci sme sa doma každý deň modlili ruženec, nikdy nás nenútili modliť sa s nimi. Pozvali nás, aby sme sa k nim pripojili, ale nenútili nás modliť sa.” (veľký ruženec)

(6. dcéra) “Jedného dňa sa ma v škole opýtalo jedno dievča: “Počuj, ako to, že stále žiaríš od šťastia?” Nevedela som, čo povedať, ale uvedomila som si, že šťastie, ktoré som prežívala v hĺbke duše, bolo šťastie, ktoré som vždy prežívala doma, a najmä u svojich rodičov, ktorí boli takí šťastní.”

(4. dcéra) Aj oni si prešli bolestivými chorobami, ktoré s trpezlivosťou znášali. Otec zomrel na postupujúcu rakovinu keď mal 86 rokov. Paquita odovzdala svoju dušu Bohu po mozgovej príhode, ktorá jej spôsobila celkové ochrnutie. Zomrela vo veku 82 rokov.

(Anjel) Mnohé zázraky na ich príhovor dosvedčujú, že svätosť v rodine je možná.

Koniec 😊